

mulige samarbejde mellem beboerne og politiet med henblik på bekæmpelse af kriminalitet i området.«

Vi skal bare slappe af, som d'herrer politidirektører rent faktisk sagde, da Willy og nogle andre Christianitter efter razziaen gik op til dem på politigården og slog i bordet. Og for nylig kaldte uroerne ham »en stikker der bare ku' skrubbet af«, da han tillod sig at kigge på deres form for visitation af en pige på åben gade i Christiania. Men hverken politidirektøren eller justitsministeren bør glemme, at det er fra disse politifolk den vurdering af situationen stammer, som de gang på gang selv skriver under på.

Med den form for »samarbejde« – og med en svigtende moral blandt Christianitterne – kan det ikke undre en, hvis Willy og andre tar konsekvensen. **MEN HVAD FREM-OVER MED CHRISTIANIA OG ALT HVAD FRISTADEN STÅR FOR??**

Som jeg ser det har justitsministeren – og dermed regeringen – med sin holdningsløshed åbnet for en narkoudvikling der kan undergrave alle fristadens positive og aktive sider hvis den får lov at køre videre. Og *som christianitterne ikke mere selv har chance for at ændre – HVIS IKKE DE FÅR AKTIV STØTTE UDEFRA OGSÅ.* –

Et er sikkert, myndighederne kan vi ikke regne med. De er spoleret af deres egen svigtende moral og af mangel på erkendelse af den menneskelige krises omfang. Allerede nu florerer et junk-marked i Christiania hvor de kommer fra Vesterbro, Nørrebro og diskotekerne for at købe kokain og heroin. Politiet holder sig væk, politidirektøren og justitsministeren har jo selv sagt der ikke er stigende narko-kriminalitet i fristaden! Samtidig kan man læse i alle aviser, hvordan stofferne strømmer ind i resten af landet. Men måske er det netop meningen på den måde at ødelægge fristaden og christianitterne. Indimellem kan man få den tanke – . Men har I også tænkt på alle værkstederne, alle de kulturelle aktiviteter, flere hundrede arbejdspladser, alle børnene og alle dyrene? Og hvad med Christianias sociale funktion, hvad med dette enestående symbol på tolerance, menneskeværd og en alternativ livsform i en stresset verden?

Hvis det ikke var for samfundskonsekvenserne, ville det være tidsspilde at beskæftige

sig med nogle tvivlsomme politiledere og en holdningsløs justitsminister, for ikke at tale om uroerne. Men det drejer sig jo om noget langt videregående. Det drejer sig om en stigende demoralisering og korrumpation af de der er sat til at administrere rare, lille Danmark. Det minder om Dürrenmatt's »Biedermann og Brandstifterne«, hvor alle forsøger at ignorere manden der slæber flere og flere petroleumsdunke op på loftet mens det brænder lystigt i det ene hus efter det andet rundt om – –

**HVAD KAN VI GØRE** overfor disse dommedagsprofetier – står det virkeligt så galt til? Tiden vil vise det, men jeg vil fortsat ha' lov at bygge på en tro på menneskeværd og selvtillid. Jeg kan tænke mig to muligheder:

– *Enten* at situationens alvor kan *mobilisere de alternative kræfter i Danmark* i en fælles strategi. Stille en konstruktiv plan op der kan tilføre byen nye kræfter og visioner – og realisere den ved aktiv og målrettet indsats. Måske ved initiativer til nye virksomheder og arbejdspladser som alternativ til stofsalg – og kombineret med en afkriminalisering af hash. Måske en realisering af Leonard's »Livets Højskole« i en konkret Genbrugs-Højskole – osse af mennesker! Måske et praktisk samarbejde med arkitekter og byplanforeninger og arbejdsløse til løsning af bygningskravene og lokalplanspørgsmålet – når nu finansudvalget efter folketingets åbning skal tage stilling til bevillinger – og når Weidekamp smækker sin lokalplan på bordet op mod jul?

– *Eller* også en erkendelse, at fristaden som alt andet er del af en proces, men hvor dens forløb gennem syv år har været med til at påvise værdien af et meningsfuldt, socialt fællesskab. Og været med til at bevise at mennesker fungerer positivt og konstruktivt, når de får muligheden. Et forløb der har medvirket til at afdække nogle næsten glemte, menneskelige værdier der vil bære igennem – om ikke i selve Christiania så i andre fristeder og i andre sammenhæng ud over landet og grænserne, og i hjertet på menneskene – –

– Hvadenten det bliver den ene eller den anden mulighed, eller for den sags skyld dem begge, så er det på denne baggrund Vibeke og jeg selv arbejder på at afklare fristadens